

forliget vedrørte forskud af den pågældende art. Det må formentlig antages, at fogeden allerede nu vil standse en udlægsforretning og henvide til sædvanligt søgsmål, jfr. retsplejelovens § 484, stk. 1, 2. pkt., hvis funktionæren sandsynliggør, at forliget vedrører forskud, der efter lovens § 9, stk. 2, ikke kan indtales som almindeligt gældskrav. Heller ikke på dette område synes de foreslåede ændringer således at øge funktionærens retsbeskyttelse. For så vidt angår vekslers synes det tvivlsomt, om den funktionær, der har udstedt egen veksler til arbejdsgiveren eller accepteret dennes veksler, kan hindre den summariske behandling af sagen som veksel-sag, jfr. retsplejelovens § 444, selv om de foreslåede ændringer i funktionærloven gennemføres.

Ad ændringsforslag nr. 15.

Efter ordlyden af det foreslåede første pkt. („pligtig at . . . erlægge sådanne forskudsbeløb, der ikke . . . kan bringes i modregning over for . . . tilgodehavender fra tidligere ydede forskudsbeløb“) synes arbejdsgiveren fortsat at skulle have adgang til at bringe tilgodehavender fra tidligere ydede forskudsbeløb i modregning over for funktionærens krav på forskudsbeløb, der ifølge funktionærkontrakten skal betales i opsigelsesperioden. Derimod skulle arbejdsgiveren efter forslaget formuleret ikke kunne bringe andre krav i modregning over for de forskudsbeløb, han skal betale funktionæren i opsigelsesperioden. Efter bemærkningerne synes bestemmelsen derimod at skulle ude-

lukke enhver modregning over for funktionærens krav på forskud i opsigelsesperioden.

Også 2. pkt. synes at frembyde fortolkningstvivil. Efter bestemmelsens ordlyd er det nærliggende at forstå den således, at den alene beskytter funktionæren mod modregning i de forskudsbeløb, som han har krav på i tiden efter arbejdsgiverens misligholdelse. Det fremgår direkte af formuleringen, at beskyttelsen kun har samme omfang som efter stk. 1. Bemærkningerne tyder derimod på, at det er hensigten at beskytte funktionæren mod enhver modregning over for hans erstatningskrav i anledning af arbejdsgiverens misligholdelse.

Under hensyn til disse fortolkningstvivil er justitsministeriet ikke i stand til at vurdere de retlige virkninger af nr. 15.

Det skal dog bemærkes, at en ordning, hvorefter funktionærens krav på forskud i tiden efter, at han selv har afgivet opsigelse, er beskyttet mod modregning fra arbejdsgiverens tilgodehavender i henhold til tidligere udbetalte forskudsbeløb, sammenholdt med reglen i § 9, stk. 2, vil give funktionæren mulighed for gennem en opsigelse helt at afskære arbejdsgiveren fra at opnå fyldestgørelse for sit tilgodehavende. En sådan ordning synes også at frembyde et overgangsproblem, idet allerede indgåede aftaler om forskudsprovision — hvis de bliver omfattet af ordningen — vil blive ændret afgørende, idet de snarere får karakter af aftaler om garanteret mindsteprovision.

P. M. V.

E. B.

Gersing.

Arbejdsministeriet.